

2025

Je napůl spajdrmen a napůl nic,
visí tu přilepenej u stropu
a dole skáče vzteklej pes,
vyčmuchal jeho digitální stopu,

chce chlapa dole, čeká, až spadne,
a chlap se těší, jak dá psovi pěstí,
těší se na katarzi, na hryzanec do ruky
a že s krví odplavou megabajty štěstí,

štěstí, co je párou nad hrncem
bez chuti a zápachu jak mražený knedlíky,
jeho palec nahoru bude prstem do krku
a všechno ven, hesla, kódy, smajlíky,

je napůl spajdrmen a napůl nic,
je to, co mu načetli rozbořem sliny,
soukromí mu chrání digitální pes,
žije dobu, kdy slova mění se v piny.

- - -

Už zase nepozná
slušnýho poldu mezi fízly,
už skoro zapomněl,
jak zvláště voní starý dýzly.

- - -